

Sygn. akt VI Gz 98/16

POSTANOWIENIE

Dnia 16 czerwca 2016 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Renata Bober

Sędziowie: SO Anna Walus Rząsa

SR del. Marta Zalewska (spr.)

Protokolant: inspektor Agnieszka Chmiel

po rozpoznaniu w dniu 16 czerwca 2016 r. w Rzeszowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z/s w B.

z udziałem M. Ż.

o przyznanie kosztów postępowania zabezpieczającego

na skutek zażalenia dłużnika M. Ż. na postanowienie Sądu Rejonowego w Krośnie V Wydziału Gospodarczego z dnia 4 lutego 2016 r., sygn. akt V GCo 6/16

postanawia:

I. zmienić w/w postanowienie w ten sposób , że:

1. zasądzić od dłużnika M. Ż. na rzecz wierzyciela (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowej z/s w B. kwotę 812,80 zł (osiemset dwanaście złotych 80/100) tytułem, kosztów postępowania zabezpieczającego , w tym kwotę 600 zł (sześćset złotych) tytułem kosztów zastępstwa prawnego w postępowaniu zabezpieczającym,

2. w pozostałej części oddalić wniosek wierzyciela o zasądzenie kosztów postępowania zabezpieczającego,

II. zasądzić od wierzyciela na rzecz dłużnika kwotę 310,65 zł (trzysta dziesięć złotych 65/100) tytułem kosztów postępowania zażaleniowego.

UZASADNIENIE

Wierzyciel złożył w dacie 18.01.2016r. wniosek o przyznanie kosztów postępowania zabezpieczającego w wysokości 994 zł oraz 600 zł. Do wniosku dołączył odpis postanowienia komornika sądowego przy SR w Krośnie M. M. ((...)) z dnia 17.12.2015r. , w którym komornik ustalił koszty postępowania zabezpieczającego w wysokości 994 zł . W uzasadnieniu wskazał, iż postępowanie zabezpieczające zostało zakończone po jego wykonaniu, a w/w kwota zapłacona w całości przez uprawnionego czyli wierzyciela.

Postanowieniem z dnia 04.02.2016 sygn. V GCo 6/16 SR w Krośnie zasądził od dłużnika na rzecz wierzyciela kwotę 1.594 zł , w tym kwotę 600 zł tytułem kosztów zastępstwa prawnego. W uzasadnieniu wskazał na przepis art. 745 § 1

kpc, przywołał orzecznictwo SN i na tej podstawie, powołując się również na przepis § 6 pkt 5 w zw. z § 11 pkt 7 Rozp. MS z dnia 28.09.2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie... orzekł, jak w sentencji.

Zażalenie na w/w postanowienie złożył dłużnik reprezentowany przez zawodowego pełnomocnika. Zaskarżył je w całości i wniósł o zmianę postanowienia i odrzucenie wniosku o przyznanie kosztów postępowania zabezpieczającego, ewentualnie zmianę postanowienia i oddalenie wniosku bądź uchylenie postanowienia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania oraz zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego.

Zarzucił, iż brak podstaw prawnych do zasądzenia przedmiotowych kosztów, jako że w sprawie wydano nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym, nie toczyło się zatem sądowe postępowanie zabezpieczające. Wskazał, iż koszty zostały wyegzekwowane przez komornika sądowego, a ponadto wniosek wierzyciela został złożony po terminie wynikającym z art. 745 § 2 kpc, a zatem winien zostać odrzucony.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył co następuje:

Na wniosek skarżącego Sąd zwrócił się do komornika sądowego zarówno o akta postępowania zabezpieczającego (...) oraz akta postępowania egzekucyjnego (...). Jednocześnie komornik składając przedmiotowe akta udzielił wyjaśnień sądowi odnośnie kosztów postępowania zabezpieczającego. W aktach (...) zalega prawomocne postanowienie z daty 17.12.2015r. ze stwierdzeniem prawomocności na dzień 13.01.2016r., ze z.p.o. zarówno dłużnika jak i pełnomocnika powoda, stanowiących dowód doręczenia im tegoż postanowienia. Skoro wierzyciel wniosek o przyznanie kosztów złożył w dacie 18.01.2016r., to tym samym zachował dwutygodniowy ustawowy termin do jego złożenia, o jakim stanowi przepis art. 745 § 2 kpc. Zgodzić się należy ze stanowiskiem sądu I instancji i przywołanym tam orzecznictwem SN, iż nakaz zapłaty wydany w postępowaniu nakazowym daje podstawę do prowadzenia postępowania zabezpieczającego, a tym samym uprawnienie wierzycielowi do przyznania kosztów tegoż postępowania przez sąd na podst. art. 745 kpc, przy czym per analogiam w takiej sytuacji termin ustawowy dwóch tygodni na złożenie wniosku do sądu o przyznanie tych kosztów biegnie od daty uprawomocnienia się postanowienia komornika o ustaleniu tych kosztów.

Przechodząc do meritum żądania wniosku, w aktach (...) zalega karta rozliczeniowa, z której wynika, iż wierzyciel wydatkował w ramach postępowania zabezpieczającego koszty w postaci wydatków w wysokości łącznie 212,80 zł (kolejno kwoty 88,60 zł zgodnie z art. 39.2.6 ustawy z dnia 29.08.1997r. o komornikach sądowych..., 1,50 zł na podst. art. 39.2.7, 45 zł na podst. art. 39.2.8 i 124,20 zł na podst. art. 39.2.7 cyt. ustawy). Z postanowienia komornika z daty 17.12.2015r. wynika, iż koszty te zostały w całości pokryte przez wierzyciela. Ponadto wierzyciel uiścił opłatę wynikającą z przepisu art. 45.1. (2 % od wartości dochodzonego roszczenia) w wysokości 781,20 zł. Zgodnie z art. 49.1 komornik pobrał opłatę stosunkową w wysokości 8 % w postępowaniu egzekucyjnym (...) a zgodnie z art. 49.6 opłata uiszczona w postępowaniu zabezpieczającym została zaliczona na poczet tejże opłaty, a następnie pobrana od dłużnika w postępowaniu egzekucyjnym (Vide: wyjaśnienia komornika z dnia 06.06.2016r. oraz karta rozliczeniowa w: (...) i karta rozliczeniowa w: (...)). Skoro zatem dłużnik ostatecznie został obciążony na rzecz wierzyciela opłatą stosunkową w wysokości 781,20 zł, pobraną uprzednio od wierzyciela w postępowaniu zabezpieczającym, a następnie wyegzekwowaną od dłużnika w postępowaniu egzekucyjnym w tym zakresie zażalenie dłużnika zasługiwało na uwzględnienie, co skutkowało stosowną zmianą postanowienia na podst. art. 386 kpc w zw. z art. 397 §2 kpc i oddaleniem wniosku wierzyciela w zakresie w/w kwoty.

W pozostałej części zażalenie było bezzasadne. Jak wynika z kart rozliczeniowych, postanowienia komornika z dnia 17.12.2015r. oraz wyjaśnień komornika z daty 06.06.2016r. pozostałe koszty w postaci wydatków zostały wyłożone przez wierzyciela w postępowaniu zabezpieczającym bez prawa ściągnięcia ich od dłużnika i nie zostały ściągnięte od dłużnika, zatem sąd orzekł w zakresie tych kosztów, prawidłowo obciążając nimi dłużnika stosownie do zasady odpowiedzialności za wynik postępowania zabezpieczającego (art. 770 kpc). Wysokością tych kosztów sąd rozstrzygający o zasadzie ich poniesienia jest związany, bowiem zostały one prawomocnie ustalone przez komornika sądowego.

Zgodnie z orzecznictwem SN (tak: III CZP 70/12) Sąd rozpoznając wniosek wierzyciela o przyznanie kosztów postępowania zabezpieczającego, samodzielnie natomiast ustala i orzeka o zasadzie ponoszenia kosztów wynagrodzenia adwokackiego w postępowaniu zabezpieczającym. Sąd Okręgowy w całości podziela w tym zakresie ocenę prawną sądu rejonowego, wskazaną w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia. Koszty te w zakresie ich wysokości zostały ustalone prawidłowo na podst. § 6 pkt 5 w zw. z § 11 pkt 7 Rozp. MS z dnia 29.08.2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (25 % minimalnego wynagrodzenia od wartości zabezpieczanego roszczenia). Zważyć należy, iż wierzyciel był reprezentowany przez adwokata w postępowaniu zabezpieczającym.

O kosztach postępowania zażaleniowego sąd orzekł na podst. art 108 kpc w zw. z art. 770 kpc. Zażalenie zostało złożone pod rządem obecnie obowiązującego Rozp. MS z dnia 22.10.2015r. w sprawie opłat za czynności adwokatów, na podstawie którego w postępowaniu zażaleniowym stawka minimalna wynagrodzenia adwokackiego przed SO, gdy sprawy w I instancji nie prowadził ten sam adwokat, wynosi 50 % stawki minimalnej bazowej wynikającej z § 6 pkt 5 cyt. Rozp. ($4800 \text{ zł} * 25 \% = 1200 \text{ zł} * 50 \% = 600 \text{ zł}$) Ponadto dłużnik poniósł opłatę od zażalenia w wysokości 30 zł. Łącznie koszty postępowania zażaleniowego , jakie poniósł dłużnik, wyniosły 630 zł , co biorąc pod uwagę stopień wygranej dłużnika w tym postępowaniu: 49,31 %, dało kwotę należną dłużnikowi, jak w pkt II postanowienia.